

ГЛАВНА ТЕМА:

НОЙ, ДАНАИЛ И ЙОВ – МОДЕЛИ НА ЖИВЕЕНЕТО НА ПОБЕДИТЕЛНИЯ ЖИВОТ НА ЛИНИЯТА НА ЖИВОТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА БОЖИЯТА ИКОНОМИКА

Първо Съобщение

Живеене и Работене според Видението на Епохата за Промяна на Епохата

Откъси от Писанията: Езек. 14:14, 20; Бит. 6:8; Мат. 24:37-39; Дан. 2:34-35; Йов 42:5-6

I. Ной, Данаил и Йов са модели, разкриващи как можем да живеем победителен живот на линията на живота, за да изпълним Божиата икономика; това е да живеем и работим според видението на епохата да променим епохата – Езек. 14:14, 20; Бит. 2:9; Откр. 2:7; 22:1-2; Мат. 24:37-39, 45-51; Дан. 2:34-35; Деян. 26:19; 2 Тим. 4:8.

II. Животите на Ной, Данаил и Йов разкриват Триединния Бог, Който раздава Себе Си в Своите избрани хора, за да изпълнят Неговата икономика:

- A. С Ной виждаме Бог Отец в Неговото желание и план за Неговата сграда и Неговата вечна вярност в опазването на Неговия завет, Неговото слово – Бит. 9:12-17; 1 Кор. 1:9; 1 Йоан 1:9; Откр. 4:3; 21:19-20.
- B. С Данаил виждаме Христос Сина като централността и универсалността на Божието движение и Неговото второ идване като Човешкия Син – Дан. 7:13-14; 10:4-9.
- B. С Йов виждаме Бог Духа в Неговата преобразяваща работа за извършването на това, което е скрито в Божието сърце, за да можем да придобием Бог, за да станем Бог в живот, в природа и подобие, но не в Божеството, за съвкупното изражение на Бог – Йов 10:13; 42:5-6; Ефес. 3:9; 2 Кор. 3:18.

III. „А Ной придоби Господното благоволение“ – Бит. 6:8:

- A. Животът и работата на Ной разкриват колко много може да направи благодатта за падналите хора; благодатта е прекрасният Христос като нашия бремене-носач, вършещ всичко в нас и вместо нас за нашето наслаждение – ст. 1-14; Мат. 24:37-39; 2 Кор. 12:7-9:
 - 1. Плътта е присъствието на дявола, а благодатта е присъствието на Бог; за да се срещнем с присъствието на Сатана, ни е нужно присъствието на Бога – Бит. 6:3, 8; Римл. 7:17-21; Евр. 4:16; 1 Кор. 15:10.
 - 2. Източникът на благодатта е правдата; чрез силата на благодатта, силата на благодатта и животът на благодатта, можем да бъдем изправни с Бог, един с друг и дори с нас самите – Римл. 5:17, 21; 2 Петр. 2:5.
- B. Ной вървя с Бог и построи ковчега за изпълнението на божествената икономика – Бит. 6:8-22; Евр. 11:7; 1 Петр. 3:20-32; Мат. 16:18:
 - 3. Първата сграда на Бог в Писанията е Ноевият ковчег, символизирайки Христос като сградата на Бога и човека; Божиата сграда е Богочовека о Йоан 1:14; 2:19; 1 Кор. 3:9, 16-17; Откр. 21:2, 22; Ефес. 2:22; Пса. 27:4.
 - 4. Построяването на ковчега символизира съграждането на съвкупния Христос, църквата като Христовото Тяло, с елемента на Христовите богатства като строителния материал – Мат. 16:18; 1 Кор. 3:9-12а; Ефес. 3:8-10; 4:12.

5. Трите етажа на ковчега символизират Триединния Бог според нашето преживяване на Него; Духът, обозначен от долния етаж, ни води при Сина (1 Петр. 1:2; Йоан 16:8, 13-15) и Синът ни води по-високо в нашето преживяване на Отца (14:6; Ефес. 2:18; 1 Йоан 1:5; 4:8).
6. На третия етаж на ковчега имаше само един прозорец, насочен към небесата, обозначаващ, че в църквата, Божията сграда, има само едно откровение и едно видение чрез едното Новозаветно служение – Бит. 6:16; Деян. 26:19; Прит. 29:18а; 1 Тим. 1:3-4; 2 Кор. 3:6-9; 4:1.

IV. „Но Данаил реши в сърцето си да не се оскверни от изрядните ястия на царя“ – Дан. 1:8:

- A. Всички тези, които са използвани от Бога да обърнат епохата са днешните Назареи, тези, които представят себе си доброволно на Господа в красотата на тяхното посвещение – Числа 6:1-8; Пса. 110:3; пр. Съдии 7:13-18.
- B. Данаил ни показва характеристиките на човек, който обръща епохата:
 1. Данаил бе отделен от епоха, която следваше Сатана – Дан. 1:8; 4:26; 5:23; Фил. 3:13-14; Откр. 2:13.
 2. Данаил бе съединен с Божието желание чрез Божието Слово – Дан. 9:2-4; 2 Тим. 3:14-17; 1:13-15; пр. Неем. 8:8, 13; Второз. 17:18-20.
 3. Данаил съработваше с Бог чрез своята молитва – Дан. 6:10; 9:17; 10:1-21.
 4. Данаил беше себежертващ се човек с дух на мъченичество – 1:8; 6:10.

V. “Тогавя Господ отговори на Йов“ (Йов 38:1а); „Тогавя Йов отговори на Господа“ (Йов 42:1а); „и Господ преобърна плена на Йов“ (ст. 10а):

- A. Логиката на приятелите на Йов беше според линията на дървото на познание на добро и зло в тяхното мислене, че страданията на Йов бяха въпрос на Божието съдилище; обаче, страданията на Йов бяха Божието поглъщане, за да може Бог да придобие Йов, за да спечели Бог повече – 9:15; 11:12; 13:4; Фил. 3:8, 12-13:
 1. Божието намерение с Йов беше да събори натуралния Йов в неговото съвършенство и правда, за да може да съгради обновен Йов в Божията природа и качества – Йов 1:1; Тит 3:5.
 2. Божието намерение беше да въведе Йов в по-дълбоко търсене на Бог, за да може Йов да осъзнае, че това, което му липсва в човешкия му живот, бе Самият Бог и за да може да преследва Бог, да придобие Бог и да изразява Бог – Кол. 2:19.
 3. Божието намерение беше да постави Йов на линията на дървото на живота и да направи Йов човек на Бог – Бит. 2:9; 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:17; Ефес. 3:14-21.
- B. Йов разкрива, че Библията от шестдесет и шест книги, е само за едно нещо: за Бог в Христос чрез Духа да раздаде Себе Си в нас да бъде нашия живот, нашата природа и всичко за нас, за да живеем Христос и да изразяваме Христос; това трябва да е принципът, който да управлява живота ни – Йов 10:13; Ефес. 3:9; Фил. 3:8-9; Ефес. 1:22-23; 2:15; Откр. 21:2.
- B. Начинът да живеем и работим в този принцип е да бъдем и вършим всичко според Духа, с Духа, в Духа и чрез Духа, като упражняваме духа си – Гал. 5:25; Римл. 8:4; Фил. 3:3; Откр. 2:7; 22:17а.

Второ Съобщение

Ной – Животът и Работата, Които Могат да Променят Епохата

Откъси от Писанията: Бит. 6:5-22; 7:13, 16; Евр. 11:7

I. Животът на Ной беше живот, който промени епохата – Фил. 1:19-21а

- A. Бог показа на Ной реалната ситуация на покварената епоха, в която живееше – Бит. 6:3, 5, 11, 13; Мат. 24:37-39; 2 Тим. 3:1-3.
- Б. „А Ной придоби Господното благоволение“ – Бит. 6:8:
 - 1. Когато Сатана е направил всичко, за да разруши ситуацията, винаги е имало хора, които намират благоволение в очите на Бог да станат тези, които обръщат епохата – Дан. 1:8; 9:23; 10:11, 19.
 - 2. Главната цел на записа на Битие не е да покаже падението, но да покаже колко много може да направи Божията благодат за падналите хора; благодатта е Самият Бог, присъствието на Бог, на Когото се наслаждаваме, за да бъде всичко за нас и да направи всичко в нас, чрез нас и за нас; благодатта е Бог, идващ в нас да бъде нашето животоснабдяване, нашата сила и нашето всичко – Йоан 1:14, 16-17; Откр. 22:21:
 - а. Наслаждението на Господ като благодат е с тези, които Го обичат – Ефес. 6:24; Йоан 21:15-17.
 - б. Наслаждаваме се на благодатта на Господ Исус Христос като пребогатото снабдяване на Триединния Бог чрез упражняването на нашия човешки дух – Евр. 10:29б; Гал. 6:18; Фил. 4:23; Филемон 25; 2 Тим. 4:22.
 - в. Божието слово е словото на благодатта – Деян. 20:32; Кол. 3:16; Ерем. 15:16.
 - г. Преживяваме преработения Триединен Бог като благодатта на живота, като се срещаме със светиите на почвата на единство – Пса. 133:3; 1 Петр. 3:7; Деян. 4:33; 11:23.
 - д. Можем да преживяваме Господа като нашата нарастваща вседостатъчна благодат сред страдания и изкушения – 2 Кор. 12:9.
 - е. Трябва да се трудим за Господа в силата на Неговата благодат – 1 Кор. 15:10, 58; 3:12.
 - ж. Трябва да бъдем добри настойници на разнообразната Божия благодат – 1 Петр. 4:10; Ефес. 3:2; 2 Кор. 1:15; Ефес. 4:29.
 - з. Чрез силата на благодатта, силата на благодатта и животът на благодатта, можем да бъдем изправни с Бога и един с друг; благодатта произвежда правда – Евр. 11:7; Римл. 5:17, 21.
- В. Както неговия пра-прадядо Енох (Бит. 5:22-24), Ной въреше с Бог чрез вяра (б:9; Евр. 11:7), която беше Божият божествен елемент, внедрен и пропит в него да бъде неговата вярваща способност (Римл. 3:22); като резултат, той стана наследника и проповедника на правдата (2 Петр. 2:5) в знак на протест срещу злото поколение; Правдата на Ной подсили Божието стоене да извърши Своето съдилище над онова безбожно поколение.
- Г. Ковчегът, който Ной построи е образ на практическия и настоящ Христос като Божието спасение и да се съгради ковчега е да се съгради практическия и настоящ Христос като Божието спасение в нашето преживяване за съграждането на Христовото Тяло като съвкупния Христос; според Филипияни, това е да изработим собственото си спасение – 2:12-13:

1. Да съградим ковчега е да изработим собственото си спасение, което е да съградим Христос в нашето преживяване за съграждането на Христовото Тяло, съвкупният Христос.
2. Това, над което Ной работеше и влезна във беше Божието спасение, ковчегът; ние трябва да имаме практически и настоящ Христос, в когото можем да влезнем като Божието спасение.
3. Спасението във Филипяни 2:12 не е вечно спасение от осъждане и от огненото езеро, а е ежедневното и постоянно спасение, което е Христос като живия Човек; въпреки че имаме вечно спасение, ние се нуждаем от дълбоко спасение от опакото и извратено поколение – ст. 15.
4. Днес сме в пътя на Божието спасение; влезнали сме в този път и чрез нашето преминаване през този път изработваме собственото си спасение:
 - а. Колкото повече Ной строеше ковчега, толкова повече той преминаваше през Божието спасение и накрая влезна в това, над което работеше – Бит. 7:7.
 - б. Този Христос, когото съграждаме в нашето преживяване днес ще стане нашето бъдеще спасение; един ден под Божия суверенитет, ще влезнем в този Христос, когото сме съградили.
 - в. Дори и днес, ако съграждаме Христос в преживяването си, ще бъдем способни да пребъдваме в Христос, да обитаваме в Христос – Йоан 15:5:
 - (1) За да съградим Христос в преживяването си означава да обичаме Господа, да си говорим с Него като призоваваме името Му и да имаме общение с Него, живеейки чрез Него и вървейки заедно с Него ден след ден и час след час да бъдем ‚съ-вървящ‘ с Бога, за да можем да бъдем съработник на Бога – Бит. 5:22-24; 6:9.
 - (2) Тогава ще съградим Христос в преживяването си, за да можем да влезнем в Него като нашето спасение.
5. Всички четири книги от Филипяни се отнасят до всеобхватната, живееща личност на Христос като нашето спасение:
 - а. Във Филипяни 1 спасението е да живеем Христос и да изразяваме Христос във всяка ситуация.
 - б. Във Филипяни 2 спасението е да отразяваме Христос като държим словото на живота.
 - в. Във Филипяни 3 спасението е правдата на Бог, това е Самият Бог, въплътен в Христос.
 - г. Във Филипяни 4 спасението е Самият Христос като животът, който е истинен, издигнат, правдив, чист, мил, хвалебствен и изпълнен с добродетели и слава.

II. Работата на Ной беше работа, която промени епохата—2 Кор. 6:1; Мат. 16:18; 1 Кор. 3:12:

- A. Бог даде на Ной всеобхватно откровение, откровението да съгради ковчега, който беше начинът, но който Бог щеше да приключи поквареното поколение и доведе една нова епоха; Ной съгради ковчега не според неговото въображение, но абсолютно според Божието откровение и божествено указание чрез вяра— Бит. 6:15а; Евр. 11:5-7; преп. Изх. 25:9; 1 Лет. 28:11-19; 1 Кор. 3:10-12; Еф. 2:20а:
 1. Ковчега е прабраз на Христос (1 Пет. 3:20-21)—не само индивидуалния Христос, но също корпоративния Христос, църквата, която е Тялото

- Христово и новия човек да завърши в Новия Ерусалим—Мат. 16:18; 1 Пет. 3:20-21; 1 Кор. 12:12; Еф. 2:15-16; Кол. 3:10-11; Откр. 21:2.
2. Съграждането на ковчега типизира съграждането на корпоративния Христос с елемента на Христовите богатства като съграждащ елемент чрез тези, които работят заедно с Бог—1 Кор.3:9-12а; Еф. 4:12; 2:22.
 3. Това съграждане в работата на Христос в хората, да ги съгради заедно чрез Христос, така че, те да станат Божието изразяване в плътта—1 Тим. 3:15-16; 1 Кор. 3:9а, 10, 12; Рим. 11:36.
- Б. Чрез съграждането на ковчега и влизането в него, Ной беше спасен не само от Божия съд на злото поколение чрез потопа, но беше също отделен от това поколение и въведен в нова епоха—Бит. 6:5-22.
- В. По същия начин чрез съграждане на църквата и влизайки в църковния живот, ние ще бъдем спасени от Божия съд на днешното зло поколение през голямата скръб, и ще бъдем отделни от това поколение, за да бъдем въведени в нова епоха, епохата на милениума—Евр. 11:7; Мат. 24:37-39; Лука 17:26-27; 21:36; Откр. 3:10.
- Г. Дължината на ковчега беше триста лакти, ширината петдесет лакти и височината тридесет лакти (6:15); основните числа в Божието съграждане са три и пет (преп. Изх. 27), които означават смесването на Триединния Бог с човека чрез Неговото божествено раздаване (2 Кор.13:14; Еф. 4:4-6).
- Д. Ковчега беше на три етажа, първи, втори и трети—Бит. 6:16:
1. Трите раздела на скинията означават дълбочините, в които всички трябва да влезем; трите етажа на ковчега означават височината, която всички трябва да достигнем.
 2. Трите етажа на ковчега означават Триединния Бог; Духът ни завежда до Сина, и Сина ни завежда до Отец; когато дойдем до Отец, ние сме на третия етаж—Лука 15:4-7, 8-10; 18-23; Еф. 2:18
 3. Трябва да влезем в най-дълбоката и най-високата интимност с нашия Триединен Бог така че, да може да ни заведе на „третият етаж“ да ни покаже Неговите потайности, тайни и скрити съкровища—1 Кор. 2:9; 2 Кор. 2:10; Изх. 33:11.
- Е. В ковчега имаше един отвор към небесата за светлина—Бит. 6:16:
1. Еврейската дума за *отвор* има същият корен като думата *обед*; това означава, че когато си под отвора, прозорецът, ти си в пладне и си пълен със светлина—преп. Пров. 4:18.
 2. Тъй както имаше само един прозорец, един отвор на ковчега, така има и само един прозорец, едно откровение и едно видение чрез едно служение в Божието съграждане— Деян. 26:19; Гал. 1:6-9; 1 Тим. 1:3-4; преп. 2 Царе 2:2, 9, 13-15.
- Ж. Има само една врата, един вход към ковчега; този врата е Христос—Бит. 7:13, 16; Йоан 10:9:
1. Влизането на Ной в ковчега е праобраз на влизането ни в Христос—Йоан 3:16; Гал. 3:27.
 2. Веднъж повярвали в Господ Христос, ние сме „затворени“ от Бог без начин да се измъкнем от Него—преп. Йоан 10:28-29; Пс. 139:7-12.
3. Ковчега беше направен от гоферово дърво, вид кипарис, смолисто дърво, което може да издържи атаките на вода; това е образ на разпънатия Христос, който може да издържи водите на смъртта—Бит. 6:14; Деян. 2:24.

- И. Ковчегът бе покрит отвътре и отвън със смола, която е прабраз на изкупителната кръв на Христос, която покрива Божието съграждане отвътре и отвън—Бит. 6:14; Евр. 9:14; Изх. 12:13.
1. Еврейската дума за смола има същият корен като думата *помазание*, която означава „да покриеш“; Ной и семейството му бяха спасени от съда на потопа чрез смолата върху ковчегът, означаваща че вярващите в Христос са спасени от Божият съд чрез изкупителната кръв на Христос—Рим. 5:9.
 2. Когато погледнем към кръвта, ние имаме мир; когато Бог погледне към кръвта, Той е доволен; когато Сатана погледне към кръвта, той няма възможност да атакува; когато ангелите погледнат към кръвта, те се радват—Откр. 12:11.
- Й. Водата, през която Ной премина е образ на водата на покръстване—1 Пет. 3:20-21:
1. Смолата върху ковчегът, означаваща кръвта на Христос, спаси Ной от съдът на потопа. Докато водата от потопа, означаваща водата на покръстване, не само осъди света, но също раздели Ной от злата епоха—Изх. 14:26-30; Деян. 2:40-41.
 2. Водата на потопа избави Ной вън от стария му начин на живот, към нова среда; по същият начин, водата на покръстване ни избавя вън от наследения суетен начин на живот във възкресение в Христос—Рим. 6:3-5.

Трето съобщение

**Победата на Победителите,
Видяна в Даниил и Неговите Другари**

Четене от Писанията: Дан. 1—6

I. “Разумните ще сияят със светлината на простора, както и онези, които обръщат мнозина в правда – като звездите до вечни векове”—Дан. 12:3; преп. гл. 1—6:

- A. Всяка една в местните църкви трябва да бъде сияеща звезда, копие на небесния Христос като живата Звезда (Чис. 24:17; Откр. 22:16; препр. Мат. 2:2); звездите са тези, които сияят в тъмнина и обръщат хората от грешния път, в правия път (Откр. 1:20).
- Б. Победителите като сияещите звезди са вестителите на църквите, тези, които са едно с Христос като Божия Вестител, и които, притежават настоящия Христос като живото и свежо послание, изпратено от Бог до Неговите хора. – ст. 20—2:1; Мал. 3:1.
- В. Има два начина да станем победоносна звезда – първо, чрез Библията и второ, чрез седемкратно усиления Дух:
 - 1. „И така, пророческото слово стана още по-достоверно за нас; и вие добре правите, че внимавате в него като в светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви.”—2 Пет. 1:19:
 - а. Петър свързва пророческото слово в Писанията със светило, светещо на тъмно място; това посочва, че (1) тази епоха е тъмно място в тъмната нощ (Рим. 13:12), и всички хора на този свят се движат и действат в тъмнина (препр. 1 Йоан 5:19); и (2) пророческото слово в Писанията, като сияещия светилник за вярващите, предава духовна светлина, която сияе в тяхната тъмнина (не просто знания в букви за тяхно умствено разбиране), водеща ги да влязат в един светъл ден, дори да преминат през тъмната нощ, докато денят на Господното явяване се прояви.
 - б. Преди зазоряването на Господното явяване, зорницата изгрива в сърцата на вярващите, които са осияни и просветлени като обръщат внимание на просветляващото слово на пророчеството в Писанията; ако обърнем внимание на думите на Библията, които светят като светилник в тъмно място, ще имаме изгриването Му в нашите сърца, за да засияе то в тъмнината на вероотстъпничеството, в което сме днес, преди Неговото действително явяване като утринната звезда – Отк. 2:28; 22:16; 2 Тим. 4:8.
 - 2. „Това казва Онзи, Който има седемте Божии Духове и седемте звезди”—Отк. 3:1:
 - а. Седемте Духове са едно със седемте звезди, а седемте звезди са едно със седемте Духове.
 - б. Седемте Божии Духове дават възможност на църквата да бъде интензивно жива, и седемте звезди дават възможност на църквата да бъде интензивно сияеща.
 - в. Седемкратно усиления Дух е жив и никога не може да бъде заменен от мъртвите букви на познанието – 2 Кор. 3:6.

- г. Седемте звезди са вестители на църквите; те са духовните светии в църквите, онези, които носят отговорността за свидетелството на Исус; те трябва да са с небесната природа и трябва да бъдат в небесна позиция като звезди – Отк. 1:20.

II. Принципът на Господното възстановяване е видян с „Даниил и неговите другари“ (Анания, Мисаил, и Азария), които бяха абсолютно едно с Бог в тяхната победа нас Сатанинските умисли – Дан. 2:13, 17; преп. Отк. 17:14; Мат. 22:14:

- А. В неговото дяволско изкушаване на Даниил и неговите другари, Навуходоносор промени имената им, които посочваха, че те принадлежат на Бог, с имена, които ги направиха едно с идолите – Дан. 1:6-7:
1. Името *Даниил*, означаващо „Бог е мой Съдия“, беше променено на *Валтасар*, означаващо „принцът на Вил,” или „любимецът на Вил” – Ис. 46:1.
 2. Името *Анания*, означаващо „Ях милостиво е дал,” или „предпочетен от Ях,” беше променено на *Седрах*, означаващо „просветлен от бога слънце.”
 3. Името *Мисаил*, означаващо „Кой е това, което е Бог?” беше променено на *Мисах*, означаващо „Кой може да бъде като богинята Шах?”
 4. Името *Азария*, означаващо „Ях е помогнал,” беше променено на *Авденаго*, означаващо „верният слуга на бога на огъня Него.”
- Б. Даниил и неговите другари бяха победители над демоничната диета – Дан. 1:6
1. Дяволското изкушение на Навуходоносор беше първо да съблазни четиримата млади блестящи потомци на победените Божи избрани, Даниил и неговите трима другари, да бъдат те осквернени, споделяйки от неговата нечиста храна, храна, принесена на идоли.
 2. Това Данаил и неговите другари да ядат тази храна би означавало те да приемат оскверняване, да приемат идолите, и така да станат едно със Сатана – препр. 1 Кор. 10:19-21.
 3. Когато Данаил и другарите му отказаха да ядат нечистата храна на Навуходоносор и вместо това избраха да ядат зеленчуци (Дан. 1:8-16), по принцип те отхвърлиха дървото на познаването доброто и злото (преп. Бит. 3:1-6) и приеха дървото на живота, което ги направи да бъдат едно с Бог (преп. 2:9, 16-17).
 4. Господното възстановяване е възстановяването на яденето на Исус за съграждането на църквата – ст. 9, 16-17; Отк. 2:7, 17; 3:20.
 5. Можем да ядем Исус като ядем Неговите думи, насочвайки вниманието си към това да се свързваме и да бъдем с тези, които Го призовават с чисто сърце – Ере. 15:16; 2 Тим. 2:22; 1 Кор. 15:33; Прит. 13:20.
- В. Данаил и другарите му бяха победоносни над дяволската слепота, която пречи хората да видят великия човешки образ и смазващия камък, като божествената история в човешката история – Дан. 2:
1. Съвкупният Христос като камъкът и планината, Младоженецът с Неговата невеста, съвкупният човек на Бог с Божия дъх, ще смаже и убие Антихрист и армията му чрез дъхът, мечът, на Неговата уста – ст. 34-35, 44-45; 2 Сол. 2:8; Откр. 19:11-21; Бит. 11:4-9; препр. Ис. 33:22.

2. Христос произвежда невястата Си като новото творение чрез растеж, преобразяване и узряване; по този начин има неотложната нужда от узряване – Кол. 2:19; 2 Кор. 3:18; Рим. 12:2; Евр. 6:1а.
 3. Христос като живият и скъпоценен камък, основополагащ камък, крайъгълен камък и връхният камък на Божието съграждане ни влива със Себе Си като скъпоценността да ни преобрази в живи и скъпоценни камъни за Неговото съграждане—1 Пет. 2:4-8; Иса. 28:16; Зах. 3:9; 4:7, 9 -10.
- Г. Данаил и другарите му бяха победоносни над съблазняването на покланянето на идоли—Дан. 3; преп. Мат. 4:9-10:
1. Каквото не е истинния Бог в новороденият ни дух е идол заместващ Бог; каквото не е в духа или от духа е идол—2 Йоан 5:21.
 2. Врагът на Тялото е себето. което замества Бог с своето себелюбие, самовъзвисяване, себе-прославяне, себе-хубост и себе-сила; в Тялото и за Тялото ние отхвърляме себето и не проповядваме себе си, но Христос Исус като Господ— Мат. 16:24; 2 Кор. 4:5.
 3. Другарите на Даниил имаха истински дух на мъченичество; те застанаха за Господа като единствения Бог и срещу покланянето на идоли с цената на техния живот, бидейки хвърляни по наредбата на Навуходоносор в огнената пещ—Дан. 3:19-23.
 4. Когато Навуходоносор погледна към пещта, той видя четирима мъже ходещи в огъня (ст. 24-25); четвъртият беше превъзходния Христос като Човешкия Син, който бе дошъл да бъде с Неговите трима страдащи, гонени победители и да направи огъня приятно място, в което да ходят.
 5. Тримата победители нямаше нужда да питат Бог да ги избави от пещта (препр. ст. 17); Христос като Човешкия Син — Този, който е квалифициран и способен да симпатизира с Божиите хора във всичко (Евр. 4:15-16) — дойде да бъде техен другар и да се погрижи за тях в страданията им , чрез присъствието Си правейки мястото им на страдание приятна ситуация.
- Д. Даниел и другарите му бяха победоносни над покривалото, което пречи на хората да видят управлението на небесата от Бога на небесата — Дан. 4:
1. Като тези, които сме били избрани от Бог да бъдем Негови хора за Христово превъзходство, ние сме под Божието небесно управление с целта да направим Христос превъзходен — стихове 18, 23-26, 30-32; Рим. 8:28-29; Кол. 1:18б, 2 Кор. 10:13, 18; Ер. 9:23-24.
 2. „Той може да смири онези, които ходят горделиво“ — Дан. 4:37б
- Е. Даниел и неговите другари бяха победоносни над незнанието относно резултата от развратът пред Бог и обидата на Неговата святост — гл. 5:
1. Съдовете взети от Валтасар , които бяха за Божие поклонение в Неговия свят храм в Ерусалим и използването им в покланяне на идоли беше обида към Божията святост (ст. 4); той би трябвало да бе научил урока от опитността на Новоходоносор (4:18-37); въпреки това, той не бе научил урока и в резултат на това пострада (5:18, 20, 24-31).
 2. „Защото превъзходен дух и знание, разум за тълкуване на сънища, изясняване на гатанки и разрешаване на загадки се намираха у този Даниил,“ — ст. 12а.

3. „Ти...,Валтасаре, не си смирил сърцето си, макар и да знаеше всичко това, а си се надигнал против небесният Господ; и донесоха пред тебе съдовете на дома Му, с които пиехте вино ти и големците ти, жените и наложниците ти; и ти славослови сребърните, златните, медните, железните, дървените и каменните богове, които не виждат, нито чуват, нито разбират; а Бога, в Чиято ръка е дишането ти и в Чиято власт са всички твои пътища, не си възвеличил.“ — ст. 22-23, преп. ст.20.
- Ж. Даниил и другарите му бяха победоносни над лукавството, което забраняваше верността на победилите в покланяне на Бог — гл. 6.
1. Центърът в шеста глава на Даниил е човешката молитва за извършването на Божията икономика; молитвите на човека са като релси, които проправят път за Божието движение да продължи; няма друг път да доведем Божията икономика в цялост и в изпълнение освен чрез молитва; това е вътрешната тайна на тази глава.
 2. Даниил се молеше с отворен прозорец към Ерусалим; чрез милостивата му молитва, Бог върна Израел в земята на бащите им — ст. 10; преп. 1 Царе 19:12, 18.
 3. „А Даниил, щом научи, че била подписана писмената забрана, влезе у дома си и като държеше прозорците на стаята си отворени към Ерусалим, падаше на колената си три пъти на ден, молец се и благодарящ пред своят Бог, както правеше и преди това.“ – Дан. 6:10
 4. Бог ще послуша молитвите ни, когато те са отправени към Христос (символизиращ Святата земя), към Божието царство (символизиращо Святия Град), към Божия дом (символизиращ Святия Храм) като целта на Божията вечна икономика – 1 Цар. 8:48-49

Четвърто съобщение

Божие намерение за Йов

Пасажи от Писанията: Йов 42:1-6; 2 Кор. 3:8-9; 4:10-12, 16-18; 5:18-20

I. Божие намерение за Йов беше той да се превърне в човек, живеещ в небесното видение и реалността на Божията икономика:

- А. Преживяването на Йов беше стъпка, предприета от Бог в Неговата божествена икономика, за извършването на поглъщането и ограбването на самодоволния Йов, за разрушаването на Йов, така че Бог да може да го изгради отново със Себе Си и да го въведе в едно по-дълбоко търсене на Бога, с цел Йов да може да придобие Бог, вместо Божиите благословения и собствените си постижения в своето съвършенство и непорочност – Фил. 3:10-14; 1 Кор. 2:9; 8:3; Изх. 20:6; 1 Лет. 16:10-11; 22:19а; 2 Лет. 12:14; 26:3-5; 34:1-3а; Пс. 24:6; 27:4, 8; 105:4; 119:2,
- Б. Хората, които не се интересуват от Бог, може да придобиват много неща и да преуспяват външно (Пс. 73:1-15). Но онези, които се интересуват от Бога ще бъдат ограничавани от Него и дори ограбвани от Него по отношение на много неща. Намерението на Бога спрямо хората, които Го търсят, е те да намерят всичко в Него и да не се отклоняват от абсолютното наслаждение на Самия Него (стих. 16-28).
- В. Целта на Бог в разправата със Своя свят народ е те да бъдат опразнени от всичко и да приемат единствено Бога като своята придобивка (Фил. 3:8; вж. Пс. 73:25-26). Сърдечното желание на Бог е да Го придобием напълно като живот, като жизнено снабдяване и като всичко за нашето съществуване (Рим. 8:10, 6:11; вж. Кол. 1:17б, 18б).
- Г. За да можем да живеем в реалността на Божията икономика с Неговото божествено раздаване, ние се нуждаем Бог да изгради Себе Си в нашата вътрешна конституция и строеж, така че цялото ни съществуване да бъде простроено с Христос:
 - 1. Както се разкрива в посланията на Павел, в разправата Си с нас, Бог възнамерява да ни лиши от всички неща и да ни погълне, за да можем да Го придобиваме все повече и повече – 2 Кор. 4:16-18.
 - 2. Изграждането на църквата се извършва чрез вселяването на Христос в нашите сърца, тоест, когато Той изгражда Себе Си в нас, превръщайки нашето сърце, нашия вътрешен състав и строеж, в Свой дом – Еф. 3:16-21.
- Д. В Христос Бог се устройва в човека, човекът се устройва в Бога, и Бог и човекът се сляха заедно, за да станат една същност, Богочовекът. Това означава, че в Своята икономика Бог възнамерява да направи Себе Си човек, за да направи човека Бог по живот и по природа, но не и в Божеството – 2 Царе. 7:12-14а; Римл. 1:3-4; Мт. 22:41-45; Йн. 14:6а; 10:10б; 1 Кор. 15:45б; Йн. 6:63; 2 Кор. 3:6; 1 Йоан 5:16а.

II. Божията икономика се състои в това, че Бог стана човек в плътта чрез възплъщението, за да може човекът да стане Бог в Духа чрез преобразяването за изграждането на Бога и човека един в друг с цел придобиването на съвкупния Богочовек:

- А. Най-чудесните, превъзходни, тайнствени и всесъдържащи преобразявания на вечния и Триединен Бог в Неговото превръщане в човек са Божието движение в

човека за осъществяването на Неговата вечна икономика – Мих. 5:2; Йн. 1:14, 29; 3:14; 12:24; Деян. 13:33; 1 Пет. 1:3; 1 Кор. 15:45б; Деян. 2:36; 5:31; Евр. 4:14; 9:15; 7:22; 8:2:

1. Тези преобразявания са процесите, през които Триединният Бог премина в Своето превръщане в Богочовек. Благодарение на тях Той въведе божествеността в човешката природа и сля тези две природи за произвеждането на един прототип за масово възпроизводство на много Богочовеци. Той се превърна във възплъщение на Триединният Бог, като принесе Бога на човека и Го направи достъпен, осезаем, годен за приемане, за преживяване, за влизане в Него и за наслаждение – Йн. 1:14; Кол. 2:9; Римл. 8:28-29.
 2. Бог говори за тези преобразявания в Осия 11:4, казвайки: „Привлякох ги с човешки възжета, с връзки на любов“. Фразата *с човешки възжета, с връзки на любов* показва, че Бог ни обича с божествената Си любов, но не на нивото на божествената природа, а на нивото на човешката природа. Божията любов е божествена, но тя достига до нас в човешките възжета. Тоест чрез Христовата човешка природа:
 - а. Въжетата (преобразяванията, процесите), чрез които Бог ни привлича, включват в себе си Христовото възплъщение, човешко живеене, разпятие, възкресение и възнесение. Божията любов в Неговото спасение ни достига именно чрез всички тези стъпки в Христовата човешка природа –
 - б. Божията вечна любов, Неговата непроменима, покоряваща любов, не би могла да възтържествува над нас без Христос. Божията любов е победоносна, защото е любов в Христос, с Христос, чрез Христос и за Христос.
 - в. Божията вечна любов е винаги победоносна. Независимо от нашите провали и грешки, в крайна сметка Божията любов ще удържи победата – Римл. 8:35-39.
- Б. Преобразяването на тричастния човек представлява Божието движение за обожествяването на човека, за устройването на човека с преминалия през процес и завършен Триединен Бог. Когато Бог се яви на Йов, Йов видя Бога, за да Го придобие и да бъде преобразен от Него за Неговата цел – Йов 38:1-3; 42:1-6; 2 Кор. 3:16-18; Евр. 12:1-2а:
1. Когато гледаме към Бог, това води до преобразяването на нашето същество в Божия образ. Следователно колкото повече гледаме към Него като на завършения Дух в духа си, толкова повече приемаме всички Негови съставки в съществото си като божествения елемент за премахването на нашия стар елемент, така че цялото ни същество да стане ново. Нашият християнски живот не е свързан с външна промяна, а с вътрешно преобразяване – 2 Кор. 3:18; Пс. 27:4; Гал. 6:15-16.
 2. Можем да пребъдваме във всекидневния процес на преобразяване, като обръщаме сърцето си към Господа, за да можем да Го гледаме и да Го отразяваме с непокрито лице. Непокритото лице е сърцето, което се обръща към Господа – 2 Кор. 3:16, 18:
 - а. Да обръщаме сърцето си към Господа, означава да обичаме Господа. Колкото повече обичаме Господа, толкова повече сърцето ни ще се отваря за Него и Той ще може да се разпространява от нашия дух във всички части на нашето сърце.

- б. Да обръщаме сърцето си към Господа, да отваряме сърцето си за Господа е ключът към нашия растеж в живота. Ние можем да отваряме сърцето си към Господа просто като Му казваме: „О, Господи, обичам Те. Искам да Ти угодя“.
 - в. Ако ден след ден съзерцаваме Господа във всички свои ситуации (Пс. 27:4), ние ще отразяваме Господната слава и ще се преобразяваме в Неговия образ от слава и слава.
 - г. Мнозина християни не са радостни, защото Духът в тях не е радостен (Еф. 4:30; вж. Пс. 16:11; 43:4; Деян. 3:19-20; Изх. 33:11, 14-17; Евр. 1:9; Ер. 15:16; Йн. 15:9-11; 1 Йн 1:3-4; 2 Йн. 12; Фил. 4:4); Ако не обръщаме сърцето си към Господа, за да позволяваме на Духа да Господа да се разпространява от нашия дух в нашето сърце, ще се чувстваме ограничени и потиснати.
 - д. Където е Господният Дух, там е свобода (2 Кор. 3:17). Ако някой каже, че дадено събрание е скучно и отегчително, трябва да осъзнаем, че той самият е вътрешно отегчен. Но когато обърнем сърцето си към Господа, ние се наслаждаваме на Духа като наша свобода.
 - е. Когато освобождаващият Дух придобие възможността да се разпространи във всички части на нашето сърце, ние сме освободени и се чувстваме превъзходни и свободни. Тази свобода е слава, която е Божието присъствие и Божието изражение. Ние се чувстваме благородни, почтени и славни, защото се преобразяваме в Неговия образ— 18-ти стих; Бит. 1:26.
- В. Преобразяването ни преобразява от една форма— формата на стария човек, — в друга форма, формата на новия човек. Господ осъществява тази преобразяваща работа чрез умъртвяването на Христовата смърт – 2 Кор. 4:10-12, 16-18:
- 1. Във 2 Коринтяни 4:10 Павел казва, че ние винаги носим в тялото си умъртвяването на Исус. Думата *умъртвяване* означава убиване. Христовата смърт ни убива – 1 Кор. 15:31, 36; Йн 12:24-26; 2 Кор. 1:8-9.
 - 2. Христовата смърт се намира в съставния Дух. Духът е прилагането на Христовата смърт с нейната ефективност – Изх. 30:22-25; Римл. 8:13.
 - 3. Християнският живот е живот, който постоянно се намира под убиването на съставния Дух. Това всекидневно убиване се извършва от обитаващия в нас Дух с помощта на обкръжаващата среда като убиващото оръжие.
 - 4. Съгласно Божията божествена и всевластна наредба, всичко съдейства за наше добро, за нашето преобразяване, чрез убиването на Христовата смърт. „Доброто“, за което става дума в Римляни 8:28, не е свързано с физически лица, въпроси или неща. Само Един е добър – Бог – Лк. 18:19:
 - а. Всички хора, въпроси и неща, свързани с нас, са средства, чрез които Святият Дух работи за наше добро, за да можем да бъдем изпълнени с добро (Пс. 68:19а), със Самия Триединен Бог (вж. Бит. 45:5; 50:20).
 - б. Всички хора и ситуации, свързани с нас, са подредени от Божия Дух, за да съответстват на Неговата работа в нас, така че да можем да се преобразяваме и да ставаме съобразни с образа на първородния Божии Син – вж. Мат. 10:29-31.
- Г. Преобразяването се извършва в нас, когато преживяваме дисциплинирането на Святия Дух – Рим. 8:2, 28-29; Евр. 12:5-14:

1. Работата на Духа в нас е да устрои и изгради едно ново същество за нас, а външната работа на Духа се състои в това да разруши всеки аспект на нашето природно същество с помощта на нашата обкръжаваща среда – вж. Ер. 48:11.
2. Трябва да съдействаме на действащия вътре в нас Дух и да приемаме обкръжаващата среда, която Бог е отредил за нас – Фил. 4:12; Еф. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Кор. 7:24.

III. Служението е резултат от откровение плюс страдание – това, което виждаме, се вработва в нас чрез страдания. Следователно ние служим с това, което сме:

- A. Макар че служителите са мнозина, те имат едно служение – служението на Новия завет за осъществяването на Божията новозаветна икономика. Нашето съдействие с Христос се състои в това да извършваме това единствено служение, в което служим на хората с Христос за изграждането на Неговото Тяло – Деян. 1:17; Еф. 4:11-12; 1 Тим. 1:12; 2 Кор. 4:1; 6:1a.
- B. Като цялото Тяло има едно-единствено, уникално съвкупно служение. Но тъй като това служение представлява служение на Тялото Христово, и понеже Тялото се състои от много части, всички части си имат собствено служение за осъществяването на уникалното служение – Деян. 20:24; 21:19; 2 Тим. 4:5; Кол. 4:17.
- B. В служението ни служим с Христос, Когото сме преживели. Служението се състои, произвежда и образува чрез преживяванията на Христовите богатства, придобити чрез страдания, поглъщащ натиск и убиващата работа на кръста— Деян. 9:15-16; Кол. 1:24; Фил. 3:10; 1 Тим. 4:6; 2 Кор. 1:4-6, 8-9, 12; 3:3, 6:
 1. Целта на служението на Духа е да достигнем до върха на божественото откровение, като служим с Христос като Духът, Който дава живот – стих. 8-9, 6, 3; Откр. 22:17a.
 2. Целта на служението на праведността е да влезем в живеенето на Богочовека, като служим с Христос не само като нашата обективна праведност, но и като нашата субективна, лична и изживяна праведност за истинското изражение на Христос – Римл. 5:17; Фил. 3:9; Откр. 19:8.
 3. Целта на служението на помиряването е да пастируем хората според Бог (в единство с Христос в Неговото небесно служение на пастиране), като служим с Христос като словото на помириенето, така че да можем да привеждаме Божиите хора в техния дух, който е Пресвятото място, за да могат те да се превърнат в хора в духа – 2 Кор. 5:18-20; Йн. 21:15-17; 1 Пет. 5:2-4; 2:25; Откр. 1:12-13; Евр. 10:19, 22; 1 Кор. 2:15.
 4. Чрез нашето пълно навлизане в това чудесно служение с неговите три аспекта, Господ ще придобие възможността да въведе църквите в едно ново съживление.
- G. Скръбта е сладкото посещение и възплъщение на благодатта с всички Христови богатства. Благодатта ни посещава най-вече под формата на скръб – 2 Кор. 12:7-10:
 1. Чрез скърбите Святият Дух прилага убиващия ефект на Христовия кръст върху нашето природно същество и отваря пътя Богът на възкресението да прибави Себе си в нас – 1:8-9; 4:16-18.

2. Скърбите произвеждат твърдост, която води до качеството на одобреност – едно одобрено качество, което произлиза от изтърпяването и преживяването на скърби и изпитания – Римл. 5:3-4.
- Д. Бог изля Себе Си като любов в нашите сърца със Святия Дух, Който ни бе даден като мотивираща сила в нас, за да можем да бъдем повече от победители във всичките си скърби. Затова, когато преживяваме най-различни скърби, ние не биваме посрамени, а живеем Христос за Негово възвеличаване – 5-ти стих; 8:31-39; 2 Кор. 5:14-15; Фил. 1:19-21а.